

bl.a., at omtrent en fjerdedel af de tyske stiftelser støtter kulturlivet.

I det tyske kulturliv er der en tydelig dominans af private stiftelser, der fungerer som supplement til den offentlige kulturstøtte og de fonde og stiftelser, der arbejder under statens eller under et forbundslands regi. Desuden finansieres en stor del af kulturlivet decentralt af kommunerne og byerne. Det er dog Deutscher Kulturrats bedømmelse, at de private stiftelsers andel i hele den tyske kulturfinansiering vil øges i de kommende år, især i takt med kommunernes og byernes stigende budgetproblemer.

Den traditionelle tyske kulturstiftelse støtter kulturelle aktiviteter og uddeler legater. Der er dog en tendens til, at flere og flere tyske stiftelser overtager kulturelle institutioner i deres helhed.

På baggrund af de private stiftelsers voksende betydning har der siden 1997 været en bred parlamentarisk debat om en ny stiftelseslovgivning. En vigtig del af reformen, der er blevet gennemført i 2002, betyder, at der kan ydes op til ca. 150.000 kr. til en privat stiftelse, uden at dette beløb beskattes. Denne model skal først og fremmest gavne stiftelser med lille indkomst eller stiftelser med et større antal private stiftere.

Stiftere, der yder store beløb, har mulighed for at fordele beløbet over flere (op til otte) skatteår.

Beløb, der ydes til en allerede eksisterende stiftelse, bliver ikke underlagt arve- og gaveskatten.

Stiftelser, som anerkendes som velgørende, er ikke underlagt indtægts- og formueskat.

Reformen i 2002 har ikke standset debatten i Tyskland. Det er en udbredt opfattelse, at incitamenterne for private kulturstiftere skal udbygges endnu mere i de kommende år.

Spm. nr. S 1700

Til kulturministeren (21/1 04) af:

Mette Frederiksen (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes den tyske lovgivning vedrørende private fonde, der økonomiske støtte til kunst- og kulturlivet, adskiller sig fra den danske lovgivning på området?«

Svar (28/1 04)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Kulturministeriet har bedt Erhvervs- og Økonomiministeriet, Justitsministeriet og Skatteministeriet om at bidrage til besvarelsen af spørgsmålet.

De tre ressortministerier, som fondslovgivningen hører under i Danmark, har oplyst, at de ikke har kendskab til tysk lovgivning på området, og at der ikke foreligger sammenlignende undersøgelser af dansk og tysk fondslovgivning.

For så vidt angår den danske lovgivning på området kan dog henvises til besvarelsen af spørgsmål S 862. For så vidt angår den tyske lovgivning og praksis på området kan henvises til redegørelse fra den danske ambassade i Tyskland, jf. svar på spørgsmål S 1699, hvoraf det bl.a. fremgår, at de tyske fonde, der støtter kulturlivet, i almindelighed er organiseret som stiftelser.

Spm. nr. S 1577

Til videnskabsministeren (12/1 04) af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvad reglerne på DTU er for at kunne gå til eksamen de to første studieår, da spørgeren har erfaret, at en stor del af de studerende i de første to år får andre til at gå op til de halvårslige eksaminer, uden at det er den tilmeldte elev, der går op, idet der ikke er nogen kontrol med billedlegitimation, hvorfor hvem som helst gå op til de halvårslige eksaminer, og har ministeren tænkt sig at stramme op på disse regler, således at de tilmeldte personer også er de personer, der går op til eksaminerne?«

Begrundelse

Spørgeren mener, at det er ganske horribelt, at unge mennesker kan gå op til halvårslige eksaminer ved at betale studiekammerater for at gå til eksamen for dem. Dette kan foregå i to år, og så kan den studerende skifte studium og derved stadig oppebære SU, hvilket faktisk er hele problematikken i dette, da der er mange, der modtager SU uberettiget i forbindelse med det her beskrevne.